

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY
PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám: 29000-105/177/ /2016. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** törvényes képviselője által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 148/2016. (IX. 15.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az előállítás jogszerűsége és időtartama, valamint a rendőri hangnem tekintetében

h e l y t a d o k,

a törvényes képviselő kiértékelése kapcsán előadott panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közzétételétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) A panaszos törvényes képviselője
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

I N D O K O L Á S

I.

A panaszos nevében törvényes képviselője 2016. június 27-én, elektronikus úton terjesztette elő beadványát a Panasztestület részére, a panaszossal szemben 2016. június 6-án késő esti órákban megkezdett és június 7-én hajnalban befejezett rendőri intézkedés miatt. A panasz az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszos, aki az intézkedéskor 12 éves volt, 2016. június 6-án este elindult a barátjához a szomszédos utcába, mivel korábban azt beszélték meg, nála alszik. Később csatlakozott hozzájuk egy barátjuk, és hárman együtt indultak sétálni a központ felé. Útközben a panaszos barátai „poénból” benyúltak egy ház kerítésén, és elloptak egy-egy halogén lámpát. Tovább sétálva összefutottak két járőrrel, akik megállították őket. A rendőrök kérdéseire hamar bevallották a fiúk, honnan szerezték a lámpákat. Ezt követően beültették őket a rendőrautóba, és a Rendőrsre vitték őket.

A kiadott igazolás szerint a panaszos 00:45-től 06:40-ig tartózkodott az őrön, ez alatt végig a hideg folyosón ült. A panaszos édesanyja a történetekről csak hajnali 5 óra körüli időben értesült oly módon, hogy egy járőr kopogott be az ajtaján, és közölte, hogy fiát előállították. A rendőrök arra a kérdésre, hogy miért nem értesítették előbb az édesanyját, azt a választ adták, a fia nem tudta fejből a telefonszámát. Az anya szerint ez nyilvánvalóan nem igaz.

A Rendőrőrsön az anya közölte a rendőrökkel, hogy a fiát nem hallgathatják ki, és az intézkedés ellen panasszal fog élni. Az egyik rendőr erre nevetve közölte, hogy mehetnek, ahova akarnak, mert ők nem félnek senkitől sem, és úgysem tesz ellenük senki semmit.

A Panaszos törvényes képviselője panaszbeadványában az alábbiakat kifogásolta:

- az előállítás jogszerűsége;
- az előállítás időtartama;
- a törvényes képviselő értesítésével való késlekedés;
- rendőrök által használt hangnem.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri fellépés érintette a Panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület az eset kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A Panasztestület álláspontja szerint a Rendőrség figyelmen kívül hagyta a panaszos gyermekkorát akkor, amikor bűncselekményi gyanúra hivatkozással a panaszos előállítása foganatosítása felől határozott. Ezen körülményekre tekintettel az intézkedő rendőr eleve nem dönthetett volna a panaszos előállítása felől, hiszen arra nem volt kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában. Erre figyelemmel a Panasztestület a panaszos személyi szabadságához való alapvető jogának a súlyos sérelme felől határozott, hiszen az előállításnak nem volt jelen ügy kapcsán jogalapja.

A panaszos törvényes képviselőjének kiértesítése kapcsán a Panasztestület véleménye szerint a rendőrök mulasztás terheli, hiszen jóval később értesítették a panaszos édesanyját az előállításról, míg a panaszos két társa törvényes képviselője időben értesült a történekről. A panaszos 12 éves életkora azt indokolta volna, hogy a rendőröknek minden lehetséges úton meg kellett volna próbálnia a panaszos édesanyját értesíteni. Mindezekre figyelemmel a Panasztestület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét.

Végezetül a szolgálati fellépés módjával kapcsolatban a Panasztestület nem állapította meg a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét tekintettel arra, hogy a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközök alapján nem tudott olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a panaszos kifogását.

A Panasztestület ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem mértéke elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- 2016. június 27-én előterjesztett panaszbeadvány (3 oldal);
- 2016. július 28-án kelt, 09060/105/8-1/2016.P számú kapitányságvezetői átirat (2 oldal);
- 09060/7100/2016. id. számú jelentés elfogás végrehajtásáról (2 oldal);
- parancsnoki vélemény és kivizsgálás elfogás végrehajtásáról (1 oldal);
- előállított személyek nyilvántartása (kivonat, 1 oldal);
- ideiglenes őrutasítás (1 oldal);
- DM 313511 sorszámú jegyzőkönyv letéti tárgyakról;
- 09060/7100/2016. id. számú igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról (1 oldal);
- 2016. július 28-án kelt, 09060/105/8/2016.P. számú rendőri jelentés (1 oldal);
- 2016. június 7-én, 09060/7100/2016. id. számon rögzített hivatalos feljegyzés (1 oldal);
- 2016. június 7-én, 09060/234-6/2016. bü. számon rögzített hivatalos feljegyzés (1 oldal);
- 2016. június 7-én, 09060/234-13/2016. bü. számon rögzített hivatalos feljegyzés (1 oldal);

- 09060/234-11/2016. bü. számú jegyzőkönyv bűncselekmény törvényi tényállását megalósító gyermekkorú kihallgatásáról (3 oldal);
- 09060/234-5/2016. bü. és 09060/234-10/2016. bü. számokon rögzített jegyzőkönyvek fiatalok gyanúsítottak kihallgatásáról (11 oldal);
- 09060/234-25/2016. bü. számú feljelentés szabálysértési ügyben (2 oldal);
- tanúmeghallgatásról készült 105/177-10/216.P. és 105/177-11/2016.P. számú jegyzőkönyvek (5 oldal);
- a panaszos törvényes képviselője által átadott CD lemez.

III.

A hatóság – a Ket 50. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – a döntéshozatalhoz szükséges tényállás tisztázása érdekében 2016. november 17-én tanúmeghallgatást tartott, melynek során tanúként hallgatta meg a rendőri intézkedés kapcsán Kártik Dezsőné asszonyt, a panaszos társaként szintén előállított kiskorú személy törvényes képviselőjét. A meghallgatáson részt vett a panaszos törvényes képviselője, Kecső Erika, aki indítványozta Kiss Andrásné tanúként történő meghallgatását. Kiss Andrásné a helyszínen tartózkodott és tanúvallomást kívánt tenni, így ennek akadálya nem volt. Kecső Erika továbbá bizonyítékként átadott a kihallgatást végző személynek egy CD lemezt, amely a panaszolt rendőri intézkedésről készített hangfelvételt tartalmazza.

Az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóságnak mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

IV.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos törvényes képviselője – gyermekkorára való tekintettel – sérelmezte a panaszos előállítását.

Rtv. 33. § (1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;

Biztonsági intézkedés

37. § A rendőr az önveszélyes állapotot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése, továbbá az államhatár védelme érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy mást veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a

lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.):

16. § Nem büntethető, aki a büntetendő cselekmény elkövetésekor a tizennegyedik életévét nem töltötte be, kivéve az emberölés [160. § (1)-(2) bekezdés], az erős felindulásban elkövetett emberölés (161. §), a testi sértés [164. § (8) bekezdés], a terrorcselekmény [314. § (1)-(4) bekezdés], a rablás [365. § (1)-(4) bekezdés] és a kifosztás [366. § (2)-(3) bekezdés] elkövetőjét, ha a bűncselekmény elkövetésekor a tizenkettedik életévét betöltötte, és az elkövetéskor rendelkezett a bűncselekmény következményeinek felismeréséhez szükséges belátással.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.):

2. § (7) Szabálysértés miatt nem vonható felelősségre, akivel szemben büntetethőséget kizáró ok áll fenn.

29. § (1) E törvény eltérő rendelkezésének hiányában

h) a büntetethőséget kizáró okokra,

a Btk. által - az a)-d), h) és i) pont esetén az általános részben, az e)-g) pont esetén a záró részben, valamint a j) pont esetén a különös részi tényállásokban - meghatározottakat a szabálysértések tekintetében is alkalmazni kell.

A panaszos törvényes képviselője előadta, hogy fia az intézkedés idején gyermekkorú – csupán 12 éves – volt, erre való tekintettel a Rendőrsre való előállítását jogszerűtlen volt.

Az elfogás végrehajtásáról szóló, 09060/7100/2016.id. számú jelentésben rögzítettek szerint, 2016. június 07-én éjjel 00 óra 45 perc körüli időben, a szolgálati gépjárművel közlekedő járőrök három személyt láttak sétálni az utcán, azonban mikor meglátták a rendőrautót, megtorpantak. A gyanús viselkedés miatt igazolásra szólították fel a személyeket. A három személy közül egyikőjüknél több tárgyat is találtak (műanyag kerti törpe, napelemes műanyag virág, két darab napelemes lámpa). A rendőrök kérdéseire hamar bevallották, hogy a tárgyakat egy háztól hozták el úgy, hogy egyikőjük bemászott a kerítésen és kiadogatta őket a többieknek. Nem messze az igazoltatás helyszínétől a járda mellett a rendőrök találtak még két darab napelemes lámpát, fém gólyát, két műanyag mikulást, egy kerti törpét és egy műanyag oroszlánt.

A rendőrök ezek után közölték az igazoltatott személyekkel, köztük a panaszossal, hogy bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt – az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján – elő fogják őket állítani a Rendőrsre. Mivel mindhárom személy mindvégig együttműködő volt, ellenállást nem tanúsítottak és kiskorú személyek, kényszerítőeszközt velük szemben nem alkalmaztak.

A rendőri jelentésben leírtakat alátámasztja a panaszos társai kihallgatásáról készült, 09060/234-5/2016. bü. és 09060/234-10/2016. bü. számokon rögzített jegyzőkönyvek is.

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa általános helyettesének OBH 3189/2002. számú jelentése szerint „*gyermekkorú személy előállítására akkor kerülhet sor, ha engedély nélkül kivonta magát a szülői felügyelet vagy a gyámság, illetve az intézeti nevelés hatálya alól.*

Bűncselekmény elkövetésével gyanúsítás címén gyermekkorú nem állítható elő, hiszen büntetőjogilag (a jogrendszer ultima rationak minősülő szankciójával) nem vonható felelősségre”.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök az igazoltatást követően tisztában voltak azzal, hogy a panaszos gyermekkorú. A Btk. 16. §-a alapján gyermekkorú személy – a taxatívan felsorolt, kiemelt bűncselekmények elkövetésének kivételével – nem büntethető, a 14 év alatti életkor a büntethetőséget kizáró, szubjektív ok. Erre tekintettel, nem volt jogalapja az Rtv. 31. § (1) bekezdés a) pontja szerint történő előállításnak.

Tekintettel arra, hogy a rendőri intézkedésre az éjjeli órákban került sor, az Rtv. 37. §-ában szabályozott biztonsági intézkedésként, a panaszosnak a lakóhelyére történő szállítása felől kellett volna intézkedni.

A fentiekre alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök figyelmen kívül hagyták a panaszos gyermekkorát akkor, amikor bűncselekményi gyanúra hivatkozva a panaszos előállítása foganatosítása felőle határoztak, ezért a panaszos előállítása tekintetében előadott panasznak **helyt adok**.

2.) A panaszos előállításának időtartama szükségtelenül hosszú volt.

Rtv. 33. § (3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A panaszos törvényes képviselője sérelmezte, hogy a panaszost közel 6 órán keresztül tartották jogellenesen fogva.

A 09060/7100/2016. id. számú, a rendőrségi előállítás időtartamáról szóló jelentés tanúsága szerint, a panaszost 2016. június 07-én 00.45 perckor vonták intézkedés alá, és 06 óra 40 perckor került sor szabadon bocsátására. Ez az időtartam összhangban van az Rtv. 33. § (3) bekezdésben foglaltakkal, azonban tekintettel arra, hogy az előállítás jogalapja az előző pontban kifejtettek szerint hiányzott, így jogszerűen az előállításra sor sem kerülhetett volna, emiatt a panaszosnak e tekintetben is **helyt adok**.

3.) A panaszos törvényes képviselője kiértesítésére késedelmesen került sor.

Rtv. 18. § (1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.

A panaszos törvényes képviselője sérelmezte, hogy nem értesítették haladéktalanul fia előállításáról. A történetekről úgy szerzett tudomást, hogy hajnali 5 óra körül egy járőr kopogott be az ajtaján, és azt kérdezte, tudja-e hol van a fia. Elmondta, hogy tudomása szerint egy barátjánál alszik. A rendőr ez után közölte vele, hogy a Rendőrsőrsön tartózkodik. Nem

értette, hogy a kiértesítésre miért csak 4 óra elteltével került sor, holott a panaszos fejből tudta édesanyja telefonszámát, így szerinte a telefonon történő kiértesítésnek nem volt akadálya.

A 09060/7100/2016.id. számú, 2016. június 07-én kelt hivatalos feljegyzés tanúsága szerint, az előállított három személy közül egyikőjük törvényes képviselőjét tudták csak telefonon értesíteni. A panaszos és másik társa tekintetében az értesítésre 04 óra 45 perckor és 04 óra 55 perckor került sor, személyesen.

A 09060/105/8/2016.P. számú rendőri jelentés és 09060/105/8-1/2016.P számú kapitányságvezetői átirat is alátámasztja, hogy a kiértesítésre valóban személyesen került sor. A rendőri iratok szerint, a panaszos édesanyja telefonszámát többszöri kérés ellenére sem adta meg. A törvényes képviselőt emiatt csak akkor tudták értesíteni, mihelyt azt az őrzési feladatok lehetővé tették.

A Rendőrőrsön nincsen kialakítva előállító helyiség, így az előállítást követően a panaszos és társai a folyosón kerültek elhelyezésre, az őrzést pedig két fő rendőr biztosította. Egy rendőr három személy őrzését nem hajthatta végre, így a telefonszám hiányában történő személyes kiértesítésre – a személyi feltételek szűkös volta miatt – csak későbbi időpontban volt lehetőség.

A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint a rendőri jelentés közokiratnak tekinthető, ezért a panaszpont elbírálása kapcsán az említett rendőri jelentés, és az azzal összhangban álló hivatalos feljegyzés tartalmát vettem alapul és fogadtam el bizonyítékként, ugyanis az eljárás során a rendőri jelentésben foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték nem merült fel. A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrök, szándékuk szerint a panaszos törvényes képviselőjének mihamarabbi, telefonon történő kiértesítését végre kívánták hajtani – mint azt tették a panaszos egyik társa vonatkozásában –, ezért ezzel kapcsolatban mulasztás nem terheli az eljáró rendőröket. Az e körben előadott panaszt **elutasítom**.

4.) Az intézkedő rendőrök hangneme

Rtv. 2. § (1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A panaszos törvényes képviselője sérelmezte az intézkedő rendőrök által használt hangnemet. Megalázónak és sértőnek érezte, hogy a Rendőrőrsön az eljáró rendőr nevetve közölte velük, hogy mehetnek, ahova akarnak, mert ők nem félnek senkitől, és úgysem tesz ellenük senki semmit.

Ezen panaszponttal kapcsolatban a 09060/105/8/2016.P. számú jelentés azt tartalmazza, hogy az eljáró rendőröktől az a mondat, hogy a panaszos „*mehet, ahová akar, mert nem félünk senkitől és úgyse tesz ellenünk senki semmit*”, semmilyen formában nem hangzott el.

A panaszos törvényes képviselője által rendelkezésre bocsájtott CD lemez egy 50 perc 56 másodperc hosszú hangfelvételt tartalmaz, amelyet a panasszal érintett napon, a Rendőrőrsre való megérkezését követően rögzített. Ez a felvétel helyenként recseg, nem lehet teljesen tisztán érteni az elhangzottakat, így a fent leírt mondat egyértelműen nem hallható. Azonban a

felvételeken tisztán hallható egy mélyebb férfihang, aki a panaszost és törvényes képviselőjét az eljárás során végig tegezi. A férfitől az alábbiak hangoznak el:

1 perc 49 másodpercnél: „ne okoskodjál!”

2 perc 35 másodpercnél: „ne hazudjál már!”

19 perc 50 másodpercnél: „van neked anyád, majd ő bekopogtat”

45 perc 15 másodpercnél: a törvényes képviselő jelzi a rendőrségi igazolás időtartamáról szóló igazolás átvételekor, hogy panasszal kíván élni, erre az eljáró rendőr válasza: „éljél!”

49 perc 50 másodpercnél: a törvényes képviselő megkérdezi, milyen bűncselekmény elkövetésénél érték tetten a fiát, mert azt eddig nem mondták el neki, erre az eljáró rendőr válasza: „ki volt, aki kihallgatta, a takarító?”.

Az intézkedő rendőröktől – mint közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. A Rendőri Hivatás Etikai Kódexe ezzel kapcsolatban az alábbiakat rögzíti: a rendőr „*önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie [...]. A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat [...]. A ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását [...]. Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős*” (1., 4., 5. és 7. pontok).

A hangfelvétel alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem tettek eleget a törvényben, illetve a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében előírt követelményeknek, nem megfelelő hangnemet használtak a panasszossal és törvényes képviselőjével szemben. Az e körben előadott panasznak **helyt adok**.

V.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának sérelmét az előállítás foganatosítása kapcsán, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét a törvényes képviselő késedelmes kiértesítése miatt. Nem állapította meg a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét tekintettel arra, hogy a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközök alapján nem tudott olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a panaszos kifogását. A Panasztestület azonban nem vizsgálta a panasznak az előállítás időtartamára vonatkozó részét.

A határozat IV. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület megállapításaival a 3. pont tekintetében nem értek egyet.

A kiértesítés kapcsán a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a panaszos és másik társa törvényes képviselőjének értesítésére 04 óra 45 perckor, személyesen került sor, mivel a panaszos édesanyja telefonszámát többszöri kérés ellenére sem adta meg. A törvényes képviselőt emiatt csak akkor tudták értesíteni, mihelyt azt az őrzési feladatok

lehetővé tették. A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint a rendőri jelentés közokiratnak tekinthető, ezért a panaszpont elbírálása kapcsán az említett rendőri jelentés, és az azzal összhangban álló hivatalos feljegyzés tartalmát vettem alapul és fogadtam el bizonyítékként, ugyanis az eljárás során a rendőri jelentésben foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték nem merült fel. A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrök, szándékuk szerint a panaszos törvényes képviselőjének mihamarabbi, telefonon történő kiértékelését végre kívánták hajtani – mint azt tették a panaszos egyik társa vonatkozásában –, ezért ezzel kapcsolatban mulasztás nem terheli az eljáró rendőröket.

A rendőrök által használt hangnem vizsgálata tekintetében, a hatóság számára rendelkezésre állt a törvényes képviselő által készített hangfelvétel, amely alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem tettek eleget a törvényben, illetve a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében előírt követelményeknek, nem megfelelő hangnemet használtak a panaszossal és törvényes képviselőjével szemben.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk (1) bekezdés és XXIV. cikk;
- polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdés, 330. § (2) bekezdés;
- közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 26. § (1) bekezdés c) pont, 33. § (3) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 51. § (2) bekezdés II. fordulója, a 100. § (1) bekezdés e) pont, a 109. § (1) bekezdés a) pont;
- Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdés, 18. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pont és (3) bekezdés, 37. §, 92. § (1) bekezdés, 93/A. § (7) és (9) bekezdés;
- Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 16. §;
- szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 2. § (7) bekezdés, 29. § (1) bekezdés h) pont.

Budapest, 2016. november 25.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**